

net deres ansatte i 2003. Det samme tal var i 2002 79 pct.

Regeringen følger naturligvis med stor interesse oplysningerne om udviklingen i de private virksomheders anvendelse af efteruddannelse. IFKA's tal overrasker i en tid, hvor viden er et helt centralt konkurrenceparameter, og viser det sig, at der er yderligere barrierer i systemet, må vi naturligvis se på det. Regeringen vil derfor se nærmere på tallene og baggrunden herfor, når IFKA's undersøgelse foreligger. Jeg har forstået, at IFKA's samlede opgørelse først offentliggøres den 25. marts.

Der er efter regeringens opfattelse imidlertid ikke på baggrund af det foreliggende talmateriale grundlag for spørgerens sammenkædning mellem IFKA's tal og indførelsen af deltagerbetaling på det erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesområde, så når Socialdemokratiet i sin begrundelse for denne aktuelle debat påstår, at vi nu ser konsekvensen af regeringens politik, som det hedder, så passer det ganske enkelt ikke.

Kompetenceudvikling af medarbejdere i den private sektor består som bekendt både af virksomhedsintern uddannelse, privat voksen- og efteruddannelse og offentlig voksen- og efteruddannelse. IFKA siger i sin analyse alene noget om den del af virksomhederne, der i 2003 har efteruddannet medarbejdere, men jo intet om, hvorvidt det er den interne efteruddannelse, den private eller den offentligt finansierede efteruddannelse, der er reduceret.

Tallene er heller ikke fulgt af virksomhedernes begrundelser, men IFKA henviser til, at det tidligere har vist sig, at virksomhederne vælger dyrere kurser, f.eks. lederkurser, og IFKA har ved udtalelser til dagspressen peget på, at en mulig begrundelse er, at virksomhederne er presset økonomisk. Ikke fordi der ikke er råd til efteruddannelse, sådan som hr. Carsten Hansen tilsyneladende har opfattet det, men fordi der skal produceres. 57 pct. af virksomhederne, som ikke efteruddanner, angiver da også manglende tid som hovedårsagen.

Undervisningsministeriets aktivitetsstal for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse viser, at der fra 2002 til 2003 alene har været et samlet fald på 1.100 årselever ud af i alt knap 29.000 årselever i 2002. Især på it-området har vi set et fald i antallet af enkeltpersoner, der tilmelder sig kurser, efter at der er blevet indført deltagerbetaling, men antallet af kursister, hvor virksomhederne betaler, er stabilt.

I den sammenhæng vil jeg da gerne fremhæve et par aktuelle kommentarer til efteruddannelsessituationen. F.eks. viser nye tal fra SiD, at der er en fremgang på 8,7 pct. i antallet af SiD-kurser på AMU i 2003. De foreløbige tal, jeg har kendskab til, viser, at også HK og i mindre grad KAD har haft stigninger fra 2002 til 2003, og Dansk Metal peger på, at fleksibiliteten i det nye AMU-koncept giver virksomhederne bedre muligheder for at benytte tilbuddene. Her er der altså ikke ligefrem tale om nogen krisestemning. Tilsvarende viser en pjece, som LO og DA udgav i fællesskab for nylig, at der er stor tilfredshed med reformen af AMU.

For så vidt angår spørgerens henvisning til regeringens initiativer, kan jeg oplyse, at regeringen siden sin tiltrædelse har gennemført en omfattende og også tiltrængt reform af det erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesområde.

Den offentlige indsats er blevet målrettet virksomhedernes reelle behov, deltagerbetalingen erstatter den tidligere skat i form af kollektivt arbejdsmarkedsbidrag, og virksomhedernes betalingsvillighed i form af deltagerbetaling er nu afspejlet i efterspørgslen. Deltagerbetalingen er samtidig fastsat differentieret afhængigt af kursernes indhold, erfaringer med efterspørgsel og efter, hvor der er konkurrencemæssige hensyn at tage til velfungerende private udbud. Statstilskud finansierer dog fortsat langt hovedparten af uddannelsesindsatsen, og deltagerbetalingen udgør således i 2004 f.eks. mindre end 10 pct. af udgifterne til drift og godtgørelse ved de fleste AMU-uddannelser.

Hertil kommer, at regeringen har etableret henholdsvis fagligt og økonomisk bæredygtige, regionalt forankrede uddannelsesinstitutioner og gennemført en indholdsreform af arbejdsmarkedsuddannelserne. Netop nu udvikles desuden et koncept om praksisnær kompetenceudvikling, som bedre drager nytte af den læring, der sker i jobbet; så skal uddannelsesinstitutionerne ikke lære kursisterne det, de allerede ved fra deres daglige arbejde, og de daglige arbejds erfaringer kan spille meget mere frugtbart og direkte sammen med uddannelsesaktiviteterne. Dermed kan uddannelsesindsatsen målrettes yderligere.

For særligt at tilgodese de kortest uddannede har regeringen endvidere i 2003 iværksat en handlingsplan for ufaglærtets kompetenceudvikling med initiativer målrettet de kortest uddannede. Der er hertil afsat 12 mio. kr. i 2004. Initia-